

Velikonoční

Plná zeleně a jarní vůně,
je česká země
větrík vane přes osetá pole
blatouchy zlaté
rozkvetlé na naší Vysočině.

Hlavičky květů zvedají u potůčku,
vzdávají s námi díky a chválu
Ježíši Kristu
Žije a z mrtvých vstal,
Abychom mohli jako ty květy
růst, kvést a zrát.

M.K.

Děkujeme všem za příspěvky do časopisu.

Časopis Obce Horní Krupá. Vydává Obecní úřad Horní Krupá.
Písemné příspěvky posílejte na OÚ Horní Krupá, 580 01 nebo e-mailem
ou.hornikrupa@tiscali.cz. Telefonické dotazy a připomínky na tel. číslo
569 43 61 45, 725 10 11 63.

Obrázek na titulní stránce z pohlednice překreslila L. Prchalová.
Distribučováno zdarma do všech schránek. Pokud jste časopis nedostali,
přihlaste se na OÚ, kde je k dispozici.

Obecní úřad Horní Krupá
1/2006

? ? ?

Předjaří

Až slunce zahřeje
ve škarpách závěje
bylinky naděje procitnou v trávě.

Jsou jarní předzvěstí,
sníh už je nepřelstí,
čtyřlístek pro štěstí najdeš si hravě.

J.B.

Vážení přátelé,

ač nás zima stále nechce opouštět, přesto naše přirozenost očekává první doteky jara. Radujeme se z každého slunečního paprsku, který jakoby rozjasňoval naši mysl a hřál více než kamna v chalupě. Pohled do kalendáře nás sice ujišťuje, že to už dlouho nebude trvat, i když stále poletující snih se snaží přesvědčovat o opaku.

S přicházejícím jarem přicházejí i křesťanské svátky, které dokreslují a podtrhují jaro. Josefové a my s nimi si připomeneme biblickou postavu spravedlivého muže, který stál v blízkosti Krista a je patronem a ochráncem tesařů a truhlářů. Toto krásné jméno patřilo snad do každé venkovské rodiny.

Blízkost Velikonoc naznačuje i postní doba, kterou prožíváme ve znamení vnitřního usebrání a myšlenkách o velikých tajemstvích křesťanské víry. Přeji vám všem, aby letošní prožitek Velikonoc byl ve vašich rodinách radostný a pokojný, a všem přinesl životní optimismus.

S pozdravem

P. Sedlák

Rod Čelanských z Horní Krupé

V sobotu den 7. ledna jsme mohli sledovat na ČT 2 výborný pořad „Den České filharmonie“ a „Šefdirigenti České filharmonie“ k 110. výročí tohoto našeho předního hudebního tělesa. Počátky České filharmonie na přelomu 19. a 20. stol. jsou nedílně spjaty se jménem jejího dirigenta a i předsedy, který svým většinou přesáhl hranice naší země Ludvíkem Vítězslavem Č e l a n s k ý m (1870 – 1931), kterého jsme ten večer mohli spatřit na obrazovce.

Rodina Čelanských obývala od nepaměti roubenou chalupu čp. 20 (dnes paní A. Tománková) v Horní Krupé. Zde se dne 5.2. 1846 narodil Jan Čelanský, pozdější mistr krejčovský, který měl za manželku Veroniku, nar. 11.11. 1846 v Meziříčí u Tábora. Jan Čelanský nebyl jenom krejčí, ale i výborný muzikant ovládající hru na několik nástrojů a hudbě prý i částečně vyučoval. Na čp. 12 v Horní Krupé (dnes Lacinovi) bydlil ještě Josef Čelanský, nar. r. 1851. Tento byl obuvnickým mistrem, zřejmě jeho příbuzný, snad bratranec. Někdy v r. 1868 Jan Čelanský chalupu čp. 20 prodal a odstěhoval se se svojí ženou do Vídně, kde si zařídil krejčovskou dílnu a

Soutěž vesnice roku není soutěží obecního úřadu, ale celé obce. Chceme proto povzbudit všechny občany k tomu, aby se podívali kolem svých domovů a také kousek za svým plotem a dali do pořádku to, co okrasu nedělá.

Upravená obec je vizitkou nás všech.

Jak se žije na vesničkách?

Byla jsem požádána, abych napsala o tom, jak se žije v malé vesničce. Co psát? Každý to vidí trošku jinak. Koneckonců všichni tu bydlíme dobrovolně a vždy jsou nějaké klady i zápory. Však letošní, mimořádně dlouhá a tvrdá zima, mě dovedla k tomuto zamyšlení.

Znám z vyprávění dědečka a rodičů, jak bývaly tyto malé vsinky zasypány sněhem i několik dnů, než se našla technika, která je ze sněhového zakletí vyprostila. Pak nezbyvalo nic jiného než třeba budoucí maminku odvézt do porodnice traktorem nebo koňmi k sanitě, která se dala jak k silnici v Dolní Krupé nedostala. Stejně tak dopravovali nemocného člověka k lékaři. Pak jsem si také vzpomněla na svoje dětství, jak jsem se bořila po pas do sněhu a dědovi nezbylo nic jiného, než mě naložit na záda i se školní taškou a donést mě domů, protože jiné cesty nebylo.

Dnes si něco takového nedokážeme ani představit, vždyť auto, autobus a průjezdná silnice je pro nás samozřejmostí. A tak si obzvláště letos uvědomuji, když se spící vesničkou často kolem půlnoci a nebo ráno po 4 hodině proháněl traktor bojující s novou nadílkou sněhu, že za tím je obrovský kus práce lidiček, kteří drželi nejméně 4 měsíce pohotovost téměř nonstop a díky tomu zůstávaly silničky i z vesniček sjízdné. Díky patří i řidičům autobusu, kteří nás pak odváželi do zaměstnání, do škol, kam často nedojeli jiní z větších vesnic blíže městům.

Co říci na závěr, snad jen vzkaz většině obyvatel vesniček - díky Vám, kvůli kterým se i v takové zimě jako té letošní, žilo na vesničkách dobře.

Jana Blažková

Co se připravuje v našem kulturním domě?

2. dubna 2006 - v 18.00 hod. - jarní a velikonoční inspirace
23. dubna 2006 – odpoledne - výstava kronik a sbírek sběratelů

Co nepatří do tříděného sběru SKLA: znečištěné láhve, porcelán a keramika, zrcadla, zářivky, žárovky, netřišťivé sklo, sklo s výstuží, drátosklo, láhve a sklenice s kovovými kroužky, víčky a obsahem.

Do bílých kontejnerů ukládáme **čiré** sklo, **do zelených** kontejnerů **barevné** sklo. Třídít odpady je důležité a vyplatí se to!

Poplatky

Připomínáme občanům, kteří ještě nezaplatili poplatky za odpady a ze psů, že je tak třeba učinit do konce dubna letošního roku.

Vodné

Zastupitelstvo stanovilo 10 Kč za 1 m³ spotřebované vody pro rok 2006. Cena se vztahuje na období od posledního odečtu vodoměru.

Humanitární sbírka

Letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/

Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek

Domácí potřeby-nádoby bílé i černé, skleničky- vše jen funkční

Peří,péřových a vatovaných příkrývek, polštářů a dek

I v letošním roce se připojíme k této sbírce, kterou vyhlašuje Diakonie Broumov. Podmínky a druhy sbíraného materiálu jsou podobné jako loni. Dají se přinést věci i obnošené a poškozené, které by se již nepoužily. Vždy však čisté.

Věci do sbírky můžete přenést 29. – 31. 5. 2006 do KD.

Bližší informace o čase budou na plakátech.

Vážení občané. Do konce března odesíláme přihlášku do soutěže Vesnice roku 2006. Od dubna do konce června přijede komise, která bude hodnotit přihlášené obce. Zatím nevíme, zda bude probíhat okresní kolo nebo všechny obce budou hodnoceny krajskou komisí. Záleží to na počtu přihlášených obcí.

zápalem plic a někdy v r. 1878 se rozhodl vrátit se zpátky do Čech a zakoupil chalupu čp. 49 v Dolní Krupě. Zde zpočátku, než se poměry ustálily, panovala v početné rodině Čelanských velká bída. Jan Čelanský dále v Krupě provozoval krejčovské řemeslo, ale brzo rozpoznal, že v samotné obci ale i v okolí je mnoho dobrých muzikantů a záhy založil vlastní kapelu, která za krátký čas dosáhla velikého vzhlasu a popularity. Kapela hrávala při různých příležitostech: svatbách, pohřbech, bálech ale i na různých slavnostech. Spisovatel a básník Jindřich Hošek Příbyslavský ve svém svatoanenském románu „Píseň lásky“ z r. 1942 popisuje slavné poutě na přelomu 19. a 20. stol.u sv. Anny u Pohledu, kdy davы lidí čekaly až začne koncertovat kapela Jana Čelanského z Krupé. Nutno připomenout jména některých muzikantů v kapele z Horní Krupé. Byli to: Matěj Blažek – housle, Frant. Blažek čp. 65 – basa a Antonín Bouzek mlynář, čp. 11 – klarinet.

Jan Čelanský se svojí ženou Veronikou měli celkem pět dětí. Ludvíka, Leopolda, Romana, Annu a Karla. Všichni až na Romana byli velice hudebně nadaní. Z nich nejvíce prosluli:

Leopold nar. 19.8. 1872, hrál na klarinet v České filharmonii a od r. 1905 byl městským kapelníkem v Německém Brodě.

Ludvík nar. 17.7. 1870 ve Vídni dirigent a skladatel.

Jan Čelanský zemřel 10.3. 1908 na zápal plic a rozednu plic. Veronika, jeho manželka zemřela 16.1. 1904.

Oba jsou pohřbeni na hřbitově v Dolní Krupě poblíže brány na severozápadní straně u zdi. Jejich náhrobní kámen byl upraven Vlastivědným kroužkem v r. 1987.

Karel Kubera

Dokončení příště.

Čelanských chalupu je možno spatřit v publikaci 700 let Horní Krupé na str. 35.

Mateřská škola Horní Krupá

Trochu historie: V roce 1947 byl založen stálý zemědělský útulek ve středu obce, který však nevyhovoval, a proto bylo v roce 1955 rozhodnuto upravit útulek v obecní budově č. 35. V roce 1957 byl útulek přeměněn na mateřskou školu, která v této budově sídlí dodnes.

První učitelkou byla paní Marie Kubátová, která začala pracovat již v útulku

a později jako ředitelka mateřské školy až do roku 1982, kdy odešla na zasloužený odpočinek.

Mateřská škola byla několikrát přebudována a opravována. V roce 1988 – 1990 byla provedena celková rekonstrukce vnitřních prostor a celé zahrady. Poslední úpravy byly provedeny v roce 2002 – 2003, kdy bylo přistaveno nové sociální zařízení pro děti a rozšířena školní jídelna.

Kapacita mateřské školy je 24 dětí a v dnešní době je plně využívána dětmi z Horní Krupé, Knyku, Olešné a Skuhrova.

Učitelky společně s dětmi pořádají pravidelně vánoční a velikonoční besídku, účastní se zápisu dětí do Pamětní knihy obce. Již několik let navštěvují plavecký bazén v Havlíčkově Brodě, kde se v deseti lekcích seznamují s vodou a základy plavání. Každý měsíc se mohou těšit na loutkové představení a čtyři krát ročně na divadelní představení v Havlíčkově Brodě. Oblíbená je také oslava Dne dětí, výlety autobusem za poznáním a „hledání pokladu“ s opékáním špekáčků na závěr školního roku.

Alena Lacinová, ředitelka

Milé děti a milá mládeži

Zastupitelstvo obce pro vás vyhlásilo již 4. ročník soutěže Občan roku. Podmínky soutěže jsou téměř stejné jako v minulých letech. Je to pro vás dobrá příležitost. Nenechte si ji ujít a zapojte se! Přihlášky jsou jako vždy k vyzvednutí na obecním úřadě. Ale pozor, už je tu i něco nového. Můžete si je vytisknout i z webových stránek obce, na které vás tímto zvu (www.hornikrupa.cz).

Anketa na název našeho časopisu úspěšně proběhla. 37 vašich návrhů máte k nahlédnutí ve vývěsní skříni obecního úřadu.

Kdo se chce vyjádřit k 5 vybraným, sdělte nám jakýmkoli způsobem svůj hlas:

NAŠE VESNICE
KRUPSKÉ STRÍPKY
KRUPÁČEK
ŽIVOT V KRUPÉ
ZRCADLO

A v příštím čísle už se můžete těšit na vybraný název časopisu.

J.H.

Radon - informace pro majitele nově zkolaudovaných objektů

Státní ústav radiační ochrany namátkově zjistil, že v některých nově zkolaudovaných domech překračuje koncentrace radonu doporučenou hodnotu. Tím dochází ke zbytečné radiační zátěži obyvatel domu. V zájmu ochrany obyvatel v domech zkolaudovaných od 1. 1. 2000 nabízí krajský úřad zcela zdarma zabezpečení ročního měření radonu pomocí detektorů RAMARN, jakož i zjištění obsahu radonu v pitné vodě dodávané do domu z individuálního zdroje-studny. **Výsledky měření se dozví pouze zájemce a nemají žádný zpětný vliv na kolaudaci domu.** Toto zjišťovací řízení je dobrovolné a provádí se za účelem ověření účinnosti protiradonových opatření v novostavbách. Zájemci o toto zjištění necht' kontaktují Krajský úřad kraje Vysočina, odbor životního prostředí, Žižkova 57, 587 33 Jihlava, pan Šmejkal, telefon: 564 602 520, e-mail: smejkal.j@kr-vysocina.cz.

Jak třídit odpady

Co patří do tříděného sběru PAPIRŮ: noviny, časopisy, prospekty, knihy, katalogy, dopisy, balící papír, kartony, vlnitá lepenka, krabice, papírové obaly od pracích prášků.

Co nepatří do tříděného sběru PAPIRŮ: papírové obaly potažené umělou hmotou, zamaštěný papír nebo znečištěný barvami, kopírovací papír, allobalové folie, asfaltové a dehtové papíry a lepenky, brusné papíry, napouštěné papíry, papír-textilní dutinky lakované a tvrzené, vazby knih, celofán, lepicí pásky, hygienický papír, pytle od krmiva, cementu apod.

Co patří do tříděného sběru PLASTŮ: plastové obaly, sáčky od mléka, plastové kelímky od jogurtů a ostatních mléčných výrobků (před uložením vypláchnout), PET lahve (před uložením sešlápnout), plastové obaly od spotřebního zboží, hračky, plastické květináče, podnosy, misky.

Co nepatří do tříděného sběru PLASTŮ: linolea, odpadové trubky z PVC, molitan, textilie z plastových materiálů, kabely, plastové tapety, videokazety, plasty z kovovými částicemi nebo zbytky písku, zeminy, skla, porcelánu, pytle od agrochemikálií, obalový materiál znečištěný organickými zbytky, olejem nebo barvou.

Co patří do tříděného sběru SKLA: lahvové sklo, zavařovací sklenice, jiné duté skleněné nádoby

pořádku tak, aby se v lyžování mohlo pokračovat. Dík za to patří nejen TJ Horní Krupá, ale hlavně Michalovi

Teplému, který dobrovolně strávil na sjezdovce spoustu hodin. Byla to od něj velká oběť, která si zaslouží ocenění. Svou prací se ale přičinilo mnohem víc lidí (Petr Beran, Pavel Beran, Petr Jirsa, Hugo Pelikán st., Tomáš Krédl, Vašek Prchal, Petr Calta a jiní). Zapomenout nesmíme ani na Pavla Jindru, který se svým traktorem upravoval svah.

Těm všem patří náš velký dík!

Za snowboardisty Hugo Pelikán ml.

Společenská kronika

Vzali se:

Otakar Švec a Renata Procházková

Štěpán Herman a Monika Součková

Martin Jindra a Radka Kubátová

Všem těmto manželským párům se omlouváme. Zapomněli jsme je zveřejnit v minulém čísle. Sňatek měli již v roce 2005.

Přejeme jim mnoho porozumění.

Narodily se:

30.12. 2005 Kládie Šormová, rodičům Davidovi a Lucii

12.1. 2006 Klára Kučerová, rodičům Jaroslavu a Vladislavě

Máme radost z Vašich dětí.

Významná jubilea

18.1. Jiří Bukovský z HK 70. narozeniny

24.1. Bohuslav Rasocha ze Zálesí 85. narozeniny

Přejeme pokojné dny.

Bude to hnedle rok, co jsme se sešli a vzpomínali s pamětníky konce války nad obecními kronikami a knížkami. Bylo to takové milé setkání a my bychom podobné rádi udělali i letos.

V neděli 23. dubna odpoledne si tedy opět můžete přijít do sálu kulturního domu prohlížet v obecních kronikách. Ale nejen to. My zveme vás, kteří něco sbíráte (ať je vám málo nebo víc let), abyste se svou sbírkou na tohle odpoledne přišli do sálu. Zaberete si stůl, sbírku si rozložíte a zájemcům ji ukážete. Proč ji mít jen doma ve stolníku?

A my se na to hezké nedělní odpoledne s vámi jako sběrateli, či návštěvníky, už teď těšíme.

Obecní knihovna a kronikářka

Vzpomínka na Oravu a Váh

Protože letos máme v plánu zajet znova na Slovensko, podíval jsem se do lodního deníku a hned se začaly vybavovat vzpomínky na předloňskou plavbu: Jak jsme objevili Oravu a její peřeje, že na Slovensku se řeky jezdí málo, a keď stretneš vodáka, tak je z Česka, na pěkná tábořiště, na okolní vysoké hory, které z našich řek neznáme. Jak jsme zakouřili údolí Váhu, jak jsme jeden den v dešti klepali kosu a druhý, slunečný, se dohřívali v termálech a mnoho dalších.

Jezdával jsem na Váh kdysi se školou a těšil se na po povodních široké, oblázkové, ale suché řečiště, ve kterém se od břehu ke břehu klikatí ještě jedno menší, ale peřejnaté, vodní.

Ale začínali jsme na přítoku Oravy - Oravici. Trochu jsme na tom potoku odřeli dna laminátek, ale do hlavního řečiště jsme se nakonec dostali. Vody bylo málo, takže ranní překvapení, téměř jeden metr vody navíc, bylo příjemné. Zařídila to elektrárna pod přehradou nad námi. Voda čistá (a taky ledová) nezvykle rychle utíkala. Žádné jezy, za tři dny by nebylo co sjíždět. Museli jsme trochu zpomalit. Míjíme romantický Oravský hrad na vysoké skále.

Ráno vyšlápeme do Oravské Magury na Kubínovu chatu. Děvčata remcají, musíme jít rychleji. Z výšky 1150 m n.m. se skutálíme zpátky k řece a vláčkem do tábořiště. Sbalit, nalodit a dojet 30 km na soutok s Váhem. Pro představu: doma jezdíme obvykle do 20 km za den a tady 30 km za 3 hodiny.

To byl fofr a ještě dvě bouřky. Ani jsme nevečeřeli, zato ráno máme čerstvé rohlíčky.

Prší. Nadvkrát převážím posádky a loď nad Královu Lehotu na nové tábořiště. První parta má za úkol rozdělát oheň. Když přijíždíme s druhou částí výpravy, mám pocit, že hoří celá Lehota. Byl to ale jen nepatrný plamínek našeho ohýnku, který vyrobil tolik kouře. Mokré seno zkrátka nehoří, zato dost kouří.

Váh byl pro mne nemilé překvapení, řeka je regulovaná, koryto přímé a nové jezy, ale ostatní neměli srovnání, tak se jim to líbilo. Jeden den trávíme na umělém slalomovém kanále v Liptovském Mikuláši a přesunem pod Liptovskou Maru a další, přestože je teplo, ale je to v plánu, se jde odpočívat do lázni Bešeňová. Loď a stany nám hlídá strážný místní čističky.

Naše tábořiště na soutoku Váhu a Oravy zatím obsadili cikáni, ale naši jsme si jiné, hezčí. Váh byl potom nádherný až ke Strečnu, ale znovu překvapil novou přehradou, která nám dala zabrat. Na hráz nad Žilinou jsme nakonec dojeli. Loď a soudky jely z třicetimetrové hráze po trávě až do tábořiště (bez posádky samozřejmě).

Aby bylo na co vzpomínat příště, musíme jet zase.

Calta, TJ vodácký oddíl

Naše obec se nachází na Vysočině.

Není tady kraj nejúrodnější, ale přesto dost urodí.

Po válce se jezdili lidé, kteří neměli dobré bydlení, dívat do pohraničí, že by si zabrali nějaké hospodářství po Němcích. Vybírali si lepší kraje v nížinách, kolem Znojma a podobně, aby si polepšili. Někteří tam zůstali, jiní se vrátili. Vyprávěli, jak tam jsou vybavení, mají koupelny „dlážděny dlaždičkami“ (tady to nebylo) a je tam teplo, všechno tam roste. Rovina je líbivá z kola, nemusejí se šlapat kopce.

Bylo nám to trošku líto. Avšak bez práce nejsou koláče a všechno má své. To se potvrdilo v posledních letech, když jsme viděli v televizi v níže položených a těch nejúrodnějších krajích velké záplavy. Musíme si proto vážit té naší krásné a romantické pahorkatiny, snažit se ji udržet krásnou. Mám velice rád přírodu. Je mně líto, když vidím cestu zarůstat křovím a jezdí se po poli. Nebo v lese, případně kolem silnice, když se povalují pet lahve a různé odpadky. Naproti tomu uvedu příklad: na Kamenné kolem lesa (bývalého Rosického)

byla zarostlá cesta. Pan Votava všechny keře vyřezal, cestu vyčistil a zprovoznil. Je to radost pohledět.

Měli bychom si vážit všech občanů, kteří pro přírodu a zvelebení obce mnoho vykonali. Jak v dřívějších letech, tak i v současnosti.

Když se podíváme na obrázky z poválečných let a porovnáme se současností, musíme konstatovat, že vzhled naší obce, osad a okolí se velice změnil a stále se vylepšuje.

Na Skalce byl dán do provozu lyžařský vlek. Ti mladší nevědí, že se tam říká na Skalce (mezi Údolím a Zálesím). Pořádají se tam i v okolí různé sportovní akce.

Do naší pochvaldecké kolonie, to je ke mlýnu čp. 9 a k chatám byla velice pěkně opravena cesta.

K nám do Údolí a do Zálesí byla za včas opravena silnice a dán nový potah. V Údolí nám bylo přidáno veřejné osvětlení.

Není jenom to zbudovat, ale potřebuje to i údržbu. Někdy se stane, že neteče voda, nesvítí světlo. Kdo jiný to opraví, než starosta a když se nám něco nelíbí, tak jdeme také na něho.

Za to všechno bych chtěl za nás občany naší osady Údolí poděkovat obecnímu zastupitelstvu v Horní Krupé a hlavně panu starostovi Hugo Pelikánovi, kteří se o nás starají.

Moc děkujeme.

Naše krajinka sněhem zapadlá,

cesta často bývá zavátá,

než se nadějeme jaké jsou závěje

včas se pravidelně prohrnuje.

Za to panu Jiřímu Jindrovi také děkujeme.

Josef Kudla

Poděkování

Zima se nám pomalu, ale jistě chýlí ke konci. Většina z nás jí má již „plné zuby“ a těší se na jaro. My snowboardisté se s ní však neradi loučíme. Musím říct, že k nám byla letos velice štedrá, a tak jsme si ji na sjezdovce užívali od začátku až do konce března. Po celou tu dobu byl většinou o víkendech v provozu lyžařský vlek. I když se vyskytly problémy (a že jich letos nebylo málo), podařilo se vždy vše dát do